

עלון לצרכן לפי תקנות הרוקחים (תכשירים) התשמ"ו-1986 התרופה משווקת ללא מרשם רופא

דולגרינ

טיפות למתן דרך הפה

הרכב
כל 1 מ"ל (20 טיפות) מכיל:
דפירון 500 מ"ג (Dipyrone 500 mg)

למידע על מרכיבים בלתי פעילים ראה סעיף 2 - "מידע חשוב על חלק מהמרכיבים של התרופה" וסעיף 6 - "מידע נוסף".

קרא בעיון את העלון עד סופו בטרם תשתמש בתרופה. עלון זה מכיל מידע תמציתי על התרופה, אם יש לך שאלות נוספות, פנה אל הרופא או אל הרוקח.

על־ידי ליטול את התרופה על פי ההוראות בסעיף המינון בעלון זה. היוועץ ברוקח אם הינך זקוק למידע נוסף.

עליך ליטול את התרופה בצורה נכונה. הטיפות אינן מיועדות לתינוקות במשקל נמוך מ- 5 ק"ג.
עליך לפנות לרופא אם החום נמשך יותר מ- 3 ימים או הכאבים נמשכים יותר מ- 7 ימים, למרות השימוש בתרופה. הסיכון לאגרנולוציטוזיס עולה אם הטיפול נמשך מעבר ל- 7 ימים (ראה סעיף 4 - "תופעות לוואי").

1. למה מיועדת התרופה?

התרופה מיועדת לשיכוך כאבים ביוניים עד חזקים כגון כאבי ראש, שיניים וכאבי וסת ולהורדת חום גבוה שאינו מגיב לאמצעי טיפול אחרים.
קבוצה תרופוית: משפחת פירזולון.

2. לפני השימוש בתרופה

אין להשתמש בתרופה אם:

- אתה רגיש (אלרגי) לחומר הפעיל דפירון (מטאמיזול) או לתכשירי פירזולון אחרים (כגון פרופיפנאזון, פנאול) או לתכשירי פירזולידין (כגון פנילבוטאזון, אוקסיפנטבטאזון), כולל גם מטופלים אשר הגיבו, לדוגמה, בירידה משמעותית בספירת תאי דם לבנים מסוג מסוים (אגרנולוציטוזיס) לאחר שימוש בחומרים פעילים אלה.
- אתה רגיש (אלרגי) לכל אחד מהמרכיבים הנוספים אשר מכילה התרופה (ראה סעיף 6 - "מידע נוסף").
- יש לך רגישות ידועה למשככי כאבים (תסמונת אסתמה כתוצאה מנטילת משככי כאבים או רגישות למשככי כאבים המתבטאת בפריחה/באנגיואדמה). הכוונה לתספולים המגיבים למשככי כאבים (כגון סליציילים, פראצטמול, דיקלופנ, איבופרופן, אינדימטנין או נפרוסקן) בהתבטאות של דרכי הנשימה התחתונות או בתגובות רגישות יתר אחרות כגון פריחה עם גרד וחבורות, נזלת ונפיחות (פריחה, דלקת באף, אנגיואדמה).
- אתה סובל מליקוי בתפקוד מח העצם, למשל לאחר טיפול בתרופות מסוימות המשמשות לטיפול בסרטן.
- אתה סובל מהפרעות ביצור תאי מין.
- אתה סובל ממחלה תורשתית הכוללת הפרעה בייצור הצבע של תאי הדם האדומים (פורפריה כבדת חריפה לסירוגין).

אזהרות מיוחדות הנוגעות לשימוש בתרופה

- דולגרינ מכיל דפירון וקשור לסיכונים נדירים אך מסכני חיים הבאים:

- כשל פתאומי בזרימת הדם.
- אגרנולוציטוזיס (מחלה חמורה הנגרמת עקב ירידה חדה בספירת תאי דם לבנים מסוג מסוים).

יש להפסיק ליטול דולגרינ ולהתייעץ עם הרופא מיד אם מופיעים הסימנים הבאים המצביעים על אפשרות לאגרנולוציטוזיס:

- החמרה פתאומית במצבך הבריאותי (למשל חום, צמרמורות, כאב גרון, קושי בבליעה).
- חום שאינו חולף או חום המופיע שוב ושוב.
- שינויים בקורמים ריריים המלווים בכאב, במיוחד בפה, באף ובגרונן או באברי המין (תופעות לוואי).
- אם אתה מפתח סימנים של ירידה בספירת תאי הדם השונים (פנציטופניה) (כגון הרגשת חולי כללית, דלקת או חום מתמשך, חבורות, דימום וחיוורון), או סימנים של ירידה בספירת ההסיות (תרומבוציטופניה) (כגון עלייה בנטייה לדמם, שטפי דם זעירים בעור ובקרומים ריריים), יש להפסיק ליטול דולגרינ מייד ולהיוועץ ברופא ללא דיחוי (ראה סעיף 4 -"תופעות לוואי").
- ייתכן כי הרופא יעקוב אחר ספירת הדם שלך באופן קבוע ויפסיק טיפול אם מתרחשים שינויים מסוימים.
- אם אתה מפתח תגובה אלרגית לדולגרינ, אתה נמצא בסיכון גבוה לפתח תגובות דומות למשככי כאבים אחרים.
- אם אתה מפתח תגובות אלרגיות לדולגרינ או תגובות אחרות המתווכות על ידי המערכת החיסונית (כגון אגרנולוציטוזיס), אתה נמצא בסיכון גבוה לפתח תגובות דומות לתכשירי פירזולון ופירזולידין אחרים (חומרים דומים מבחינה כימית), כגון משככי הכאבים המכילים נמאזון, פרופיפנאזון, פנילבוטאזון ואוקסיפנטבטאזון. אם אתה מפתח תגובה אלרגית לתכשירי פירזולון ופירזולידין אחרים או למשככי כאבים אחרים או תגובה אחרת המתווכת על ידי המערכת החיסונית אתה בסיכון גבוה לפתח תגובה דומה לדולגרינ.

תגובות רגישות יתר חמורות

אם אתה סובל מאחת מהתופעות המפורטות להלן, הסיכון להופעת תגובות רגישות יתר חמורות לדולגרינ עולה באופן משמעותי:

- רגישות לתרופות לשיכוך כאבים ולתרופות אנטי-ראומטיות, המתבטאת בתסמינים כמו פריחה עם גירוד וחבורות או נפיחות, במקרה זה, אין ליטול דולגרינ. למידע נוסף, ראה סעיף 2 - "אין להשתמש בתרופה אם".
- התקפים של קוצר נשימה הנגרמים למשל מאסתמה, במיוחד אם אתה סובל גם מפוליוס באף או מדלקת האף והסינוסים.
- פריחה כרנית (אורטיקריה).
- רגישות יתר לחומר צבע (כגון סרטריזין) או לחומרים משמרים (כגון בנזואטים).
- רגישות לאלכוהול המתבטאת בהתכוושות, עייניים דומעות והסמקה חמורה בפנים, המתרחשות גם בעת צריכת כמויות אלוהול קטנות. רגישות לאלכוהול מסוג זה עשויה להוות סימן לרגישות למשככי כאבים שלא אובחנה עד כה (ראה סעיף 2 -"אין להשתמש בתרופה אם").

במטופלים המצויים בסיכון מוגבר לתגובות רגישות יתר, השימוש בדולגרינ יעשה אך ורק לאחר הערכת רופא קפדנית של הסיכונים האפשריים כנגד התועלת הצפויה (ראה גם סעיף 2 - "אין להשתמש בתרופה אם").
אם נעשה שימוש בדולגרינ במקרים אלו, על המטופל להיות במעקב רפואי צמוד, לצד טיפול חירום הדמין לשימוש מיידי.
הלם אנפילקטי עולל להתרחש, במיוחד במטופלים רגישים (ראה סעיף 4 - "תופעות לוואי"). נדרשת זהירות מיוחדת בחולי אסתמה או במטופלים בעלי נטייה לפתח תגובות אלרגיות.

תגובות עוריות חמורות

תגובות עוריות חמורות, הכוללות את תסמונת סטיבנס-ג'ונסון, טוקסיק אפידרמל נקרוליזיס (TEN) ותסמונת התגובה התרופתית המלווה באאזינופיליה ותסמינים מערכתניים (הנקראת DRESS) דווחו לאחר טיפול עם דפירון. אם אתה חש באחד או יותר מהתסמינים של תגובות עוריות חמורות הללו המתוארים בסעיף 4 ("תופעות לוואי"), יש להפסיק ליטול דולגרינ ולנסות מייד לטיפול רפואי.

אם אי פעם חווית תגובות עוריות חמורות, לעולם אין ליטול שוב טיפול עם דולגרינ (ראה סעיף 4 - "תופעות לוואי").

ירידת לחץ דם

דולגרינ עלול לגרום לירידה בלחץ הדם (ראה סעיף 4 - "תופעות לוואי").

סיכון זה עולה אם אתה:

- סובל מלחץ דם נמוך, ממחוסר נוזלים משמעותי (התייבשות), מזרימת דם לקויה או מסימנים ראשוניים של כשל בזרימת דם (למשל בעקבות התקף לב או פציעות חמורות).
- סובל מחום גבוה.
- הרופא ישקול בקפידה את הטיפול בדולגרינ, ינהל מעקב צמוד אחר המטופל וינקוט באמצעים מניעתיים (כגון ייצוב זרימת הדם) על מנת להפחית את הסיכון לירידת לחץ דם.
- יש להשתמש בדולגרינ רק תחת מעקב קפדני אחר זרימת הדם כשיש צורך להימנע מירידה בלחץ הדם, למשל במקרה של:
- מחלת לב כלילית חמורה.
- היצרות החוטמת את זרימת הדם בכלי הדם המספקים דם למוח.

בעיות בתפקוד הכבד

דווח מקרים של דלקת כבד במטופלים שנטלו דפירון אשר פיתחו תסמינים תוך מספר ימים עד מספר חודשים לאחר תחילת הטיפול.

עליך להפסיק ליטול דולגרינ ולהיוועץ ברופא אם אתה מפתח תסמינים של בעיות בתפקוד הכבד, כגון:
בחילה או הקאה, חום, עייפות, איבוד תיאבון, שתן כהה, צואה בהירה, הצהבה של העור או החלק הלבן בעיניים, גירוד, פריחה או כאב בבטן העליונה. במקרים אלו הרופא יבדוק את תפקוד הכבד.
אין ליטול דולגרינ אם נטלת בעבר תרופה המכילה דפירון ופיתחת בעיות בתפקוד הכבד.

ליקוי בתפקוד הכליות או הכבד

המקרה של ליקוי בתפקוד הכליות או הכבד יש ליטול דולגרינ רק לאחר שהרופא ביצע הערכה קפדנית של הסיכון מול התועלת ונקט באמצעי זהירות מתאימים (ראה סעיף 3 - "חולים בעלי ליקוי בתפקוד הכליות או הכבד").

שימוש בילדים

תרופה זו אינה מיועדת לתינוקות במשקל נמוך מ- 5 ק"ג. ראה טבלת מינונים לפי משקל וגיל בסעיף 3.

תגובות בין תרופותיות

אם אתה לוקח, או אם לקחת לאחרונה תרופות אחרות כולל תרופות ללא מרשם ותוספי תזונה, ספר עד כך לרופא או לרוקח. במיוחד אם אתה לוקח:

- ציקלופורין (תרופה לדיכוי מערכת החיסון) - הרופא יעקוב אחר מותם ציקלופורין בדמר אם ניתן בז-זמנית.
- מתוטרקסאט, תרופה לטיפול במחלות סרטן ובמחלות ראומטיות - שימוש בו-זמני עלול להגביר את הסיכון לפגיעה אפשרית בייצור דם על ידי מתוטרקסאט, במיוחד במטופלים קשישים. לכן, יש להימנע משילוב זה.
- חומצה אצטילסליצילית (אספירין) - עלול נטול חומצה אצטילסליצילית במינון נמוך של מנת להגן על הלב, דולגרינ עלול להפחית את השפעתה על טסיות הדם.
- בופרופין, לטיפול בדיכאון ולהפסקת עישון - דולגרינ עלול לגרום לירידה ברמות של בופרופין בדם.
- כלורפונמינ, תרופה לטיפול בהפרעות נפשיות - שימוש בדולגרינ בז-זמנית עלול לגרום לירידה חמורה בחום גופך.
- אפאבירנ, תרופה לטיפול ב-HIV/אייזיס.
- מתדון, תרופה לטיפול בכאב חמור או לגמילה מהתמכרות לחומרים נרקוטיים.

- ואלפראטן, תרופה לטיפול באפילפסיה או הפרעה דו קוטבית.
- טקורלימוס, תרופה המשמשת למניעת דחיית איברים במטופלים מושתלים.
- סרטורלין, תרופה לטיפול בדיכאון.

שימוש בתכשירי פירזולון (קבוצת התרופות אליה משתייך דולגרינ) עלול לגרום לתגובות בין-תרופתיות עם תרופות מסוימות:

- תרופות למניעת קרישת דם.
- קפטופריל, תרופה לטיפול ביתר לחץ דם ובמחלות לב מסוימות.

- ליתיום, תרופה לטיפול בהפרעות נפשיות.
- תרופות משנתות, כגון נריאטטרן.
- תרופות להורדת לחץ דם.

לא ידוע באיזו מידה דולגרינ גורם לתגובות בין-תרופתיות אלו.

השפעה על בדיקות מעבדה

דווח לרופא שאתה נוטל דולגרינ לפני ביצוע בדיקות מעבדה, מפני שהחומר הפעיל, דיפירון, עלול להשפיע על תוצאות של בדיקות מסוימות (כגון: בדיקת רמות קראטינין בדם, שומנים, כולסטרול מסוג HDL או חומצה אורית). יש ליטול את התרופה רק לאחר מתן דגימת הדם עבור בדיקות אלו.

שימוש בדולגרינ ואלכוהול

רצוי להימנע משתיית אלכוהול מכל בעת השימוש בדולגרינ.

שימוש בדולגרינ ומזון

מומלץ ליטול את הטיפות עם מים. ניתן ליטול דולגרינ לפני או אחרי ארוחה.

היריון והנקה

אם את בהריון או מיניקה, חושבת שאת בהריון, או מתכננת היריון, יש להיוועץ עם הרופא או הרוקח לפני נטילת תרופה זו.

היריון

השימוש במהלך ההיריון יעשה רק לאחר התייעצות עם הרופא ולאחר שהוא ביצע הערכת תועלת-סיכון וסידור. בשליש השלישי להריון (לאחר שבוע 28) ניתן להשתמש בדולגרינ רק במינון היעיל הנמוך ביותר. לאחר שבוע 28 אין ליטול יותר משלושה גרם (120 טיפות) ביום, לא יותר מ- 3-4 ימים ברצף.

הנקה

חומרי הפירוק של דיפירון מופרשים לחלב אם.

בתקופת ההנקה ניתן להשתמש בדולגרינ רק במקרים בהם אין תגובה לפראצטמול או לאיבופרופן.

נהיגה ושימוש במכוונות

בטווח המינונים המומלץ לא ידוע על פגיעה ביכולת הריכוז והתגובה. עם זאת, כאמצעי זהירות, קבוצת המינונים גבוהים יותר, עליך לשקול את האפשרות לפגיעה ביכולת הריכוז והתגובה ולהימנע משימוש במכוונות, מנהיגה בכלי רכב ומביצוע פעילויות מסוכנות אחרות, במיוחד אם שותית לאלכוהול.

מידע חשוב על חלק מהמרכיבים של התרופה

תרופה זו מכילה 38 מ"ג נתרן (המרכיב העיקרי במלח בישול/שולחן) ב-1 מ"ל (20 טיפות). כמות זו שווה ל- 1.9% מהצריכה היומית המקסימלית המומלצת של נתרן עבור מבוגר.

אתנול: התרופה מכילה 6 מ"ג אלוכוהול (אתנול) ב-1 מ"ל (20 טיפות). כמות זו שווה לפחות מ-1 מ"ל של בירה או 1 מ"ל של יין.

3. כיצד תשתמש בתרופה?

עליך לבדוק עם הרופא או הרוקח אם אינך בטוח בנוגע למינון ואופן הטיפול בתכשיר.

המינון ייקבע בהתאם לעוצמת הכאב או החום ובהתאם לתגובה של כל אדם לדולגרינ. המינון יכול להיקבע על פי גיל או משקל המטופל. יש ליטול את המינון היעיל הנמוך ביותר.

המינון המקובל בהעדר הוראה אחרת מהרופא:

- יש ליטול את המינון המתאים כפי שמופיע בטבלה מטה. יש ליטול התרופה במרווחי זמן של 6-8 שעות.
- מומלץ לתת את המינון לפי משקל הילד בהתאם לטבלה. רק במקרה שלא ידוע משקל הילד - יקבע המינון על פי גיל הילד.
- אין ליטול מנה יותר מ- 3 פעמים ב- 24 שעות.
- הטיפות אינן מיועדות לתינוקות במשקל נמוך מ- 5 ק"ג.**

מבוגרים ומתבגרים מגיל 15 שנים ומעלה (מעל משקל גוף של 53 ק"ג):
20-40 טיפות, עד 3 פעמים ביום.

תינוקות וילדים:

גיל	משקל גוף (ק"ג)	מינון (מספר טיפות)
11-13 חודשים	5-8	2-4 טיפות, עד 3 פעמים ביום
1-3 שנים	9-15	3-10 טיפות, עד 3 פעמים ביום
4-6 שנים	16-23	5-15 טיפות, עד 3 פעמים ביום
7-9 שנים	24-30	8-20 טיפות, עד 3 פעמים ביום
10-12 שנים	31-45	10-30 טיפות, עד 3 פעמים ביום
13-14 שנים	46-53	15-35 טיפות, עד 3 פעמים ביום

אם החום נמשך יותר מ- 3 ימים או הכאבים נמשכים יותר מ- 7 ימים, למרות השימוש בתרופה, יש לפנות לרופא.

הסיכון לאגרנולוציטוזיס עולה אם הטיפול נמשך מעבר ל- 7 ימים (ראה סעיף 4 - "תופעות לוואי").

מטופלים קשישים, מטופלים במצב בריאותי כללי ירוד או בעלי ליקוי בתפקוד הכליות

יש להפחית את המינון מאחר שהפרשת תוצרי הפירוק של דולגרינ עלולה להיות מעוכבת.

מטופלים בעלי ליקוי בתפקוד הכליות או הכבד

מאחר שקצב הסינוי מהגוף יורד כאשר קיים ליקוי בתפקוד הכליות או הכבד, יש להימנע ממתן חוזר של מינונים גבוהים. הפחתת מינון אינה הכרחית אם השימוש הוא לתקופה קצרה בלבד. אין יטיון בשימוש ארוך טווח.

אין לעבור על המנה המומלצת.

אופן השימוש
הטיפות מיועדות למתן דרך הפה. מומלץ ליטול את הטיפות עם מים. ניתן ליטול לפני או אחרי ארוחה.

יש לוודא שפקך הבקבוק סגור היטב לאחר השימוש.

אם נטלת בטעות מנת יתר או אם בטעות בלע ילד מן התרופה, פנה מייד לרופא או לאחד מיון של בית חולים והבא אריזת התרופה איתך.

סימנים של מינון יתר כוללים:

בחילות, הקאות, כאב בטן, ירידה בתפקוד כללי ועד כשל כליתי, סחרחורת, נמנום, איבוד הכרה, פרכוסים, ירידה חדה בלחץ הדם עד כשל בזרימת הדם, קצב לב מהיר. במקרה של חשד למינון יתר יש ליידע את הרופא מייד על מנת לנקוט באמצעים מתאימים.

הערה: בנטילת מינונים מאוד גבוהים של התרופה, הפרשת תוצר פירוק בלתי מזיק של דיפירון עלולה לגרום לשינוי צבע השתן לאדום.

אם שכחת ליטול את התרופה, אין ליטול מנה כפולה על-מנת לפצות על המנה שנשכחה.

אין ליטול תרופות בחושרן! בדוק התוויות והמנה בכל פעם שיהיך נוטל תרופה. הרכב משקפיים אם הינך זקוק להם.
אם יש לך שאלות נוספות בנוגע לשימוש בתרופה, היוועץ ברופא או ברוקח.

4. תופעות לוואי

כמו בכל תרופה, השימוש בדולגרינ עלול לגרום לתופעות לוואי בחלק מהמשתמשים. אל תיבהל למקרא רשימת תופעות הלוואי. ייתכן שלא תסבול מאף אחת מהן.

תופעות הלוואי הבאות עלולות להוביל להשלכות חמורות; יש להפסיק מייד את השימוש בדולגרינ ולפנות לרופא בהקדם האפשרי:

- אם אתה מתופעות הלוואי המפורטות להלן מופיעה באופן פתאומי או מחמירה במידה משמעותית, יש ליידע את הרופא באופן מיידי. תופעות לוואי מסוימות (כגון תגובות רגישות יתר חמורות; תגובות עוריות חמורות כגון תסמונת סטיבנס-ג'ונסון; טוקסיק אפידרמל נקרוליזיס או תסמונת DRESS; אגרנולוציטוזיס או פנציטופניה) עלולות להיות לעיתים מסכנות חיים. במקרים אלה, בשום אופן אין להמשיך ליטול דולגרינ ללא השגחה רפואית. הפסקת טיפול מוקדמת עשויה להיות בעלת חשיבות קריטית להחלמה.
- אם מופיעים סימנים של אגרנולוציטוזיס, פנציטופניה או תרומבוציטופניה (ראה סעיף 2): בחילה או הקאה, חום, עייפות, איבוד תיאבון, שתן כהה, צואה בהירה, הצהבה של העור או החלק הלבן בעיניים, גירוד, פריחה או כאב בבטן העליונה. יש להפסיק ליטול דולגרינ ולפנות מייד לטיפול רפואי אם אתה חש באחת מתופעות הלוואי החמורות הבאות (ראה גם סעיף 2):
- כתמים אדמדמים שטוחים דמויי "סטרט" או עגולים על פלג הגוף העליון, לרוב עם שלפוחית מרכזית, עור מתקלף, כיבים בפה, בגרון, באף, באיברי המין ובעיניים. פריחות חמורות אלו עשויות להופיע לאחר חום ותסמינים דמויי שפעת (תסמונת סטיבנס-ג'ונסון, טוקסיק אפידרמל נקרוליזיס).
- פריחה נרחבת, חום גבוה ובלטות לימפה מוגדלות (תסמונת DRESS או תסמונת של רגישות יתר לתרופה).

תופעות לוואי מסופות

תופעות לוואי שאינן שכיחות (עלולות להופיע ב- עד 1 מתוך 100 מטופלים):

- פריחה בצבע סגול עד אדום כהה, לעיתים מלווה בשלפוחיות (תגובה עורית לתרופה במקום קבוע (fixed drug eruption)).
- ירידה חדה בלחץ הדם אשר ייתכן שנגרמת בגלל השפעה ישירה של התרופה, ואינה מלווה בסימנים אחרים של תגובת רגישות יתר. תגובה מסוג זה גרמה לירידה חמורה בלחץ הדם במקרים נדירים בלבד. הסיכון לירידה בלחץ הדם עלול לעלות במקרה של חום גבוה באופן חריג.
- תסמינים אופייניים לירידה חדה בלחץ הדם הם קצב לב מהיר, חיוורון, רעד, סחרחורת, בחילות ועיפולן.

תופעות לוואי נדירות (עלולות להופיע ב- עד 1 מתוך 1,000 מטופלים):

- **תגובות רגישות יתר** (תגובות אנפילקטואידיות או אנפילקטיות).

הסימנים לתגובות קלות יותר כוללים:

תחושת צריבה בעיניים, שיעול, נזלת, התעטשות, לחץ בחזה, אודם בעור (במיוחד באזור הפנים והראש), פריחה ונפיחות בפנים; ובמקרים פחות שכיחים: בחילות ועוויתות בבטן.

תסמיני אזהרה מיוחדים כוללים צריבה, גרד ותחושת חום על פני הלשון ומתחת לשון, ובמיוחד בכפות הידיים ובכפות הרגליים.

תגובות קלות יותר מסוג זה עלולות להתפתח לצורות חמורות יותר הכוללות: פריחה חמורה, אנגיואדמה חמורה (נפיחות, כולל באזור הגרון), היצרות עוויתית חמורה (ברונכוספאזם) של דרכי הנשימה התחתונות, קצב לב מהיר (לעיתים גם קצב לב איטי), הפרעות בקצב הלב, ירידה חדה בלחץ דם, לעיתים עם עלייה קודמת בלחץ הדם, איבוד הכרה וכשל של מחזור הדם.

תגובות אלו עלולות להתרחש גם אם נטלת את התרופה בעבר מספר פעמים ללא סיבוכים. תגובות אלו עלולות להיות חמורות עד מסכנות חיים, ובמקרים מסוימים אף לגרום למוות.

במטופלים הסובלים מתסמונת אסתמה כתוצאה מנטילת משככי כאבים, תגובות רגישות יתר מתבטאות בדרך כלל כהתקפי אסתמה (ראה סעיף 2 - "אין להשתמש בתרופה אם").

- ירידה במספר תאי הדם הלבנים (**ליוקופניה**).

- **פריחה עורית** (כגון פריחה מקולופולרית).

תופעות לוואי נדירות מאוד (עלולות להופיע ב- עד 1 מתוך 10,000 מטופלים):

- ירידה חמורה בספירת תאי דם לבנים מסוימים (אגרנולוציטוזיס), כולל מקרים המסתיימים במוות או ירידה בספירת הטסיות (תרומבוציטופניה). תגובות אלו ככל הנראה נוצרות על ידי מערכת החיסון. הן עלולות להתרחש גם אם דיפירון ניתן בעבר ללא סיבוכים. קיימת עדות לכך שהסיכון לאגרנולוציטוזיס עולה אם נוטלים דולגרינ למשך יותר משבוע.

אגרנולוציטוזיס
מתבטא כחום גבוה, צמרמורות, כאב גרון, קשיי בליעה ודלקת בפה. באף, בגרון ובאזור אברי המין או פי הטבעת, תסמינים אלה עשויים להתבטא במידה קלה בלבד, במטופלים הנוטלים אנטיביוטיקה (תרופות לטיפול בדלקת הנגרמת על ידי חיידקים). קצב שקיעת הדם מוגבר באופן משמעותי, בעוד שבלטות הלימפה לרוב אינן מוגדלות כלל או מוגדלות במידה מועטה בלבד. סימנים אופייניים לספירת טסיות נמוכה (תרומבוציטופניה) כוללים נטייה מוגברת לדימום והופעת קודוות אדומות זעירות בעור ובקרומים ריריים הנגרמות על ידי דימום.

- **התקף אסטמה**

- **אזורים נרחבים של שלפוחיות בעור וקילוף עור (תסמונת סטיבנס-ג'ונסון או טוקסיק אפידרמל נקרוליזיס).**